

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně: M. K.
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Bělá Jezová,
sídlem Jezová 1501, 294 21 Bělá pod Bezdězem,

proti

žalovanému: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje,
Závodní 386/100, 306 06 Karlovy Vary

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2025, č. j. KRPK-48467-49/ČJ-2025-190022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Dne 11. 7. 2025 vydal policejní orgán Policie České republiky, Krajské ředitelství Policie Karlovarského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort rozhodnutí pod č. j. KRPK-48467-49/ČJ-2025-190022, kdy se podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců prodlužuje doba trvání zajištění žalobkyně za účelem správního vyhoštění.

Původní doba trvání zajištění za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, stanovená rozhodnutím o zajištění ze dne 14. 6. 2025, č. j. KRPK-48467-21/ČJ-2025-190022, se prodlužuje o dalších 30 dnů na celkových 60 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, tj. od 14. 6. 2025, 6:10 hodin.

II.

Žaloba

2. Na úvod žaloby vyjmenovala žalobkyně všechna ustanovení zákonů, jejichž porušení se měl žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí dopustit [§ 2 odst. 4, § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4, § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**)]. Dále žalobkyně uvedla, že důvodem vstupu na území ČR nebylo, že by zde chtěla pobývat či sem přicestovala dobrovolně. Ale byla sem předána orgány Spolkové republiky Německo (dále jen **SRN**), kam cestovala za manželem. Policejní orgán však vyšel z úvahy, že je zde důvodná obava, že u žalobkyně existuje nebezpečí, že by mohla mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedla nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítla tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jejího jednání. S tím ale žalobkyně nesouhlasí. Žalobkyně naopak ze svého jednání dovozuje patrnost nezájmu se na území ČR zdržovat, jelikož chce vycestovat. Z toho důvodu doposud nepožádala o azyl, či cokoliv podobného. Dle žalobkyně proto není dán žádný důvod, aby byla nadále zadržována i s dětmi v zajišťovacím středisku. Z uvedených důvodů žalobkyně soudu navrhla, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Ve vyjádření k žalobě dne 2. 8. 2025 žalovaný nesouhlasil s námitkami žalobkyně, neboť dle svého názoru se vytýkaných porušení nedopustil. Dále žalovaný shrnul dosavadní stav věci. Poté měl žalovaný za to, že dostatečně zvažil osobní, majetkové a rodinné poměry žalobkyně včetně charakteru porušení jejích povinností. Zajištění žalobkyně dle ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je v souladu se skutečnostmi, který žalovaný v rámci správního řízení zjistil a jsou součástí spisového materiálu a které vylučují uložení mírnějšího opatření dle § 123b zákona o pobytu cizinců a které vedly žalovaného k prodloužení doby trvání zajištění za účelem správního vyhoštění. K rozhodnutí o zajištění žalobkyně bylo přistoupeno jako k poslední možnosti, které se není možné vyhnout, a na základě úvahy o zachování jednoty rodiny. Žalobkyně se svými dětmi byla umístěna pohromadě v rámci jednoho zařízení. Podle § 140 zákona o pobytu cizinců je provozovatel zařízení oprávněn ubytovat v části s mírným režimem cizince, vůči kterým má zajištěný cizinec vyživovací povinnost nebo je má v péči, nelze-li zajistit péči o něj jiným způsobem. Žalobkyni a jejím dětem je v zařízení umožněno realizovat rodinný život, přičemž je jim poskytnuto samostatné ubytování v odpovídající kvalitě včetně dostupného vybavení pro péči o děti všech věkových kategorií. Zařízení je rovněž plně vybaveno pro trávení volného času. Je zde poskytována strava podle věku dítěte a dostupná lékařská péče pro dospělé a děti. V rámci zařízení je zajišťována školní docházka ve spolupráci se Základní školou Bělá pod Bezdězem. Zařízení nabízí širokou škálu volnočasových aktivit. Pro děti jsou zajišťovány i aktivity mimo zařízení, např. výlety. V zařízení pracuje personál specializovaný na rodiny s dětmi. K dispozici je bezplatné právní poradenství v pravidelných intervalech společně s možností tlumočení. V případě potřeby je zajištěna přítomnost tlumočnicka i pro další účely, které jsou spojeny s přítomností cizince v zařízení. V případě potřeby je dostupná psychologická a jiná odborná pomoc. Zařízení je umístěno v klidném a čistém prostředí uprostřed lesu poblíž

Chráněné krajinné oblasti Kokořínsko — Máchův kraj. Dále bylo na základě závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR ze dne 19.6. 2025 č. ZS 58698 zjištěno, že vycestování žalobkyně do Turecka „je možné“. Dle § 120a odst. 1 zákona o pobytu cizinců měl žalovaný za to, že obstaral dostatek relevantních důkazů o tom, že návrat žalobkyně do země původu je zcela bezpečný a možný. K délce trvání prodloužení zajištění žalovaný uvedl, že je v souladu s § 129 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, přičemž lhůta 30 dní byla stanovena z důvodu zajištění náležitostí, který jsou nezbytné k realizaci správního vyhoštění. Navíc je v souladu se zákonem možnost trvání zajištění prodloužit i opakovaně, jeli to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění dle ustanovení § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Na základě výše uvedených argumentů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Jelikož žalobce ani žalovaný výslovně nenavrhli projednání věci při jednání ve lhůtě k tomu stanovené a soud neshledal jeho nařízení nezbytným, rozhodl o věci bez nařízení jednání v souladu s § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů (s.ř.s.).
5. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.)
6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

V.

Rozhodnutí soudu

7. Žaloba není důvodná.
8. Ze správního spisu mimo jiné vyplývá: dne 14. 6. 2025 prostřednictvím Společného centra Petrovice obdržela dozorcí služba odboru cizinecké policie informaci o odepření vstupu 5 občanům Turecka, kdy se jednalo o jednu rodinu složenou z matky a 4 dětí. Z důvodu většího množství osob, kterým byl odepřen vstup na území SRN, byly na místo bývalého hraničního přechodu vyslány dvě hlídky. Provedenou kontrolou občanských průkazů Turecka bylo zjištěno, že osoby nemají žádné oprávnění k pobytu na území ČR. Téhož dne bylo žalobkyni oznámeno zahájení řízení o správním vyhoštění. Z protokolu o výsledku žalobkyně ze dne 14. 6. 2025 mimo jiné vyplývá, že má žalobkyně tureckou státní příslušnost, je vdaná a má celkem 5 dětí. Manžel H. a starší syn A., kterému bude v prosinci 18 let, jsou momentálně v SRN. V ČR v současné době nemá žádný pobyt, neboť jen projížděla. Manžel pobývá v SRN asi 3 roky. Žalobkyně pobývala sama s dětmi v Turecku, po celou dobu manželova pobytu v SRN. Bydlela v Istanbulu, poté v Batmanu, kde si našla přítele. O tom, že má přítele, se dozvěděl bratr manžela a vyhrožoval jí smrtí. Bála se o sebe, ale ne o děti, protože jsou manželovo, tudíž švagr na ně nevztáhne ruku. Rozhodla se, že vycestuje z Turecka. Před 10 dny vycestovala z Turecka do Srbska letadlem i s dětma. Poté šli pěšky na hranici. Šli asi 5 hodin. Telefonovala manželovi, aby přijel. Manžel zpočátku odmítl, protože nemá povolení a nemůže vycestovat ze SRN. Manžel, i když věděl o

manželčině vztahu a zlobil se, rozhodl se, že přijede, a to kvůli dětem. Řekl jí, že jí nic neudělá, ale nechce ji vidět, a nechtěl, aby žalobkyně v SRN zůstala. Manžel přijel autem a vzal všechny do SRN. Cestovní pas žalobkyně i děti nechaly v Srbsku u známých, protože stejně neměly vízum a žalobkyně usoudila, že je nepotřebují. Z důvodu upadlé přední registrační značky vozidla bylo vozidlo zastaveno německými policisty při hraniční kontrole a taky proto, že neprokázaly totožnost cestovním dokladem. Žalobkyně a její děti měly u sebe pouze turecké občanské průkazy. Rozhodnutím ze dne 14. 6. 2025, č. j. KRPK-48467-21/ČJ-2025-190022 bylo rozhodnuto o zajištění žalobkyně za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Doba trvání zajištění byla stanovena na 30 dnů od okamžiku omezení osobní svobody, tj. od 14. 6. 2025, 6:10 hodin. Vzhledem ke skutečnosti, že na území pobývala bez cestovního dokladu, byl žalobkyni dne 24. 6. 2025 předložen k vyplnění tiskopis vyžadovaný zastupitelským úřadem Turecka za účelem zjištění totožnosti s příslušnými listinami. Dne 24. 6. 2025 bylo žalobkyni pod č. j. KRPK-48467-37/ČJ-2025-190022 vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bodů 3 a 4 zákona o pobytu cizinců (PM 5. 7. 2025). Dne 9. 7. 2025 byl učiněn dotaz ze strany žalovaného na ŘSCP, odbor správních činností a metodiky, oddělení zjišťování totožnosti, ENO a vyhoštění na stav ověřování totožnosti žalobkyně a vydání cestovního dokladu. Ze strany dotazovaného bylo sděleno, že žádost o ověření byla doručena příslušnému úřadu a odhadovaná délka jejího v řízení je 30 dnů.

9. Dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců „*Policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*“
10. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců „*Policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*“
11. K výčtu ustanovení, která byla podle žalobkyně porušena, soud uvádí, že pouhý výčet zákonných ustanovení, která měl žalovaný dle žalobkyně porušit, nelze považovat za žalobní body (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Azs 88/2018-38, kde je s odkazem na rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58 uvedeno, že výčet zákonných ustanovení, s nimiž má být napadené rozhodnutí dle názoru žalobce v rozporu, nelze považovat za žalobní body).
12. Nejdříve se soud zabýval důvody zajištění žalobkyně dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Tyto důvody byly shledány v jednání žalobkyně, když ta na území ČR pobývá bez cestovního dokladu a bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněna, nesplňuje podmínky pro pobyt na území jiných smluvních států, nemá stálé bydliště na území ČR, není schopna prokázat zajištění prostředků k pobytu na území a k

vycestování z území, a také skutečnost, že před vstupem do EU záměrně ponechala svůj cestovní doklad mimo EU. Na základě výše uvedeného byla žalobkyně zajištěna rozhodnutím ze dne 14. 6. 2025, č. j. KRPK-48467-21/ČJ-2025-190022. Současně bylo s žalobkyní dne 14. 6. 2025 zahájeno řízení o uložení správního vyhoštění, které vyústilo ve vydání rozhodnutí o uložení správního vyhoštění ze dne 24. 6. 2025, č. j. KRPK-48467-37/ČJ-2025-190022 a nabylo právní moci dne 5. 7. 2025.

13. Dále se soud zabýval otázkou, zda bylo nezbytně nutné i nadále trvat na zajištění žalobkyně po uplynutí doby 60 dnů od jejího zajištění dle zákona o pobytu cizinců dne 14. 6. 2025. V tomto směru soud, stejně jako žalovaný, došel k závěru, že v případě žalobkyně existovaly oprávněné důvody pro prodloužení jejího zajištění za účelem realizace správního vyhoštění. Dne 5. 7. 2025 nabylo právní moci rozhodnutí ze dne 24. 6. 2025, č. j. KRPK-48467-37/ČJ-2025-190022 o uložení správního vyhoštění, tím bylo potvrzeno, že realizace správního vyhoštění je možná a jediné, co v jeho realizaci tehdy bránilo, byla absence cestovního dokladu a potvrzení totožnosti žalobkyně příslušnými tureckými úřady. V tomto směru podnikl žalovaný veškeré potřebné úkony, když dne 14. 6. 2025 předložil žalobkyni k vyplnění tiskopis vyžadovaný zastupitelským úřadem Turecka za účelem zjištění totožnosti a vydání cestovního dokladu a jeho následné odeslání. Rovněž žalovaný krátce před vypršením původně stanovené doby zajištění žalobkyně učinil dotaz na stav vyřízení této žádosti, přičemž mu bylo sděleno, že doba k jejímu vyřízení bude odhadem trvat dalších 30 dnů. Jelikož se totožnost ani cestovní doklad nepodařilo v původní době zajistit, přistoupil žalovaný k prodloužení zajištění žalobkyně. Postup žalovaného s ohledem na výše uvedené považuje soud za dostatečný důvod k prodloužení zajištění žalobkyně. Současně je patrné, že žalovaný učinil nezbytné kroky k tomu, aby bylo uloženo správní vyhoštění realizováno v původní době zajištění. Avšak bez zapříčinění žalovaného nebylo možné v této době tak učinit. Dále žalovaný správně poukázal na skutečnost, že v průběhu zajištění žalobkyně nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by mohly vést k ukončení zajištění či jeho náhrady v podobě zvláštních opatření. Rovněž nebylo zjištěno, že by nastaly nové skutečnosti, které by situaci pozměnily natolik, aby bylo možné uvažovat o uložení zvláštních opatření za účelem vycestování. Skutkové okolnosti případu zůstaly neměnné. Důvody pro trvání zajištění jsou shodné, jako byly důvody popsány v původním rozhodnutí o zajištění.
14. Hlavní žalobní námitka žalobkyně spočívá v tvrzené nesprávné aplikaci ustanovení § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců na její případ, kdy žalovaný vycházel z naplnění skutkové podstaty vztahující se k části znějící: „*vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*“ Je nutno podotknout, že ze správního spisu je patrný úmysl žalobkyně vycestovat do SRN, kde se nachází její manžel. Nicméně, rozhodné ustanovení zákona, na jehož základě byla žalobkyně zajištěna, se netýká pouze území ČR, jak se domnívá žalobkyně, nýbrž celého území EU a Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace. Touto optikou je poté nesporné, že žalobkyně svým záměrem vycestovat na území SRN za manželem, zavedává důvodné záminky k závažným domněnkám o jejím úmyslu v případě uložení správního vyhoštění toto nerespektovat a nevycestovat, a naopak pokračovat nadále v cestě na území SRN, které bylo cílem její dlouhé cesty ze země původu. V SRN by posléze i s celou svou rodinou setrvala, a to i za cenu skrývání se a zpřetrhání kontaktu se správními orgány nejen ČR, čímž by narušila či zcela znemožnila výkon uloženého správního vyhoštění.
15. Dobu nutnou pro realizaci správního vyhoštění, a tedy i naplnění účelu zajištění žalobkyně, odhadl žalovaný na dalších 30 dnů. Podkladem pro takový závěr sloužily žalovanému jednak jeho zkušenosti a informace poskytnuté oddělením zjišťování totožnosti, ENO a vyhoštění

odboru správních činností Ředitelství služby cizinecké policie. Zejména žalovaný přihlédl k předpokládané složitosti přípravy výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy je třeba nadále komunikovat se zastupitelským úřadem, je třeba poskytnutí právní pomoci ze strany Turecka a je třeba zabezpečit cestovní doklad a přepravu do země původu. Z úvahy žalovaného je zřejmé, že lhůta zajištění žalobkyně byla stanovena způsobem, který předjímá dobu nutnou pro to, aby nebyl ohrožen průběh realizace uloženého správního vyhoštění a současně respektoval práva žalobkyně. Rovněž shledává soud odůvodnění délky trvání zajištění dostatečným, neboť je z něj patrná logická úvaha žalovaného, pro kterou bylo k rozhodnutí o prodloužení délky doby zajištění žalobkyně přistoupeno. Tuto úvahu považuje soud za dostatečnou a přezkoumatelnou.

16. K spoluzajištění dětí žalobkyně odkazuje soud na obě rozhodnutí žalovaného týkající se zajištění žalobkyně, kde se touto problematikou žalovaný rozsáhle a podrobně zabýval, přičemž soud neshledal nezbytné, s ohledem na pojetí žalobních bodů žalobkyní, tuto argumentaci opět opakovat a přepisovat, a proto na ní pouze odkazuje.
17. Soud tak dospěl k závěru, že žalovaný přistoupil k prodloužení zajištění žalobkyně za splnění zákonných podmínek, na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu, kdy byly posuzovány skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žalobkyně. Úvahy žalovaného netrpěly žádnými vnitřními rozpory či zjevnými nesprávnostmi. Žalovaný se s důvody zajištění vypořádal v mezích zákona a okolností dané věci dostatečně a odůvodnil důvody, jež ho vedly k prodloužení zajištění žalobkyně. Napadené rozhodnutí respektovalo všechny individuální okolnosti případu, které byly žalovanému známy a jeho odůvodnění bylo dostatečné a přezkoumatelné.
18. Z tohoto důvodu dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je zcela správné a žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (**výrok I.**).

VI.

Náklady řízení

19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (**výrok II.**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 7. srpna 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

